

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Københavns Amt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2709 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Piper: Ved Lov af 14. December 1857 har Lovgivningsmagten givet Forskrifter for Ordningen af Gader og Veje i København. Ved Købstadkommunalloven og ved særlig Lov af 17. April 1868 gældende for Frederiksberg er der givet Købstæderne og Frederiksberg Ret til gennem Vedtægter at gøre de i fornævnte Lov givne Bestemmelser anvendelige paa disse Kommuner, medens Landkommunerne have maattet hjælpe sig med den reviderede Vandafledningslov af 28. Maj 1880 og Loven om private Fællesveje af 14. April 1865. At dette var utilstrækkeligt for Landkommunerne, har jeg længe haft Øjet aabent for, og et af de allerførste Aar, jeg havde Sæde i Folketinget, henledte jeg da ogsaa den daværende Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at der burde gøres noget fra Lovgivningsmagtens Side for at raade Bod paa denne Mangel. Sagen blev imidlertid ført frem, efter at jeg i Aaret 1901 havde indbragt et privat Forslag om Spildevands Afledning. Paa dette Tidspunkt stod ganske sikkert de fleste ærede Medlemmer i Rigsdagen ret uforberedte og uforstaaende overfor disse Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Afledning af Spildevand og den store Betydning, dette kunde have, arbejdede sig imidlertid frem, og det resulterede i, at ogsaa for Københavns Vedkommende blev Sagen tagen op, saaledes at Københavns Kommunalbestyrelse kom med et Lovforslag, som den bad Rigsdagen om at vedtage, fordi man ogsaa der havde følt Utilstrækkeligheden af Bestemmelserne i Loven af 14. December 1857. I Aaret 1906 fik da Københavns Kommunalbestyrelse en saadan Kloakeringslov, og Aaret efter lykkedes det at gennemføre for hele det øvrige Land Loven af 19. April 1907 om Spildevands Afledning og Kloakering.

Spørgsmaalet om Afledning af skadeligt Vand, Spildevand, er saaledes nu løst tilfredsstillende. For Vejenes Vedkommende ere vi derimod ikke komne videre endnu, idet det Forslag, jeg indbragte privat i Folketinget, vistnok i Samlingen

1904—05, ikke formaaede at vinde Tilslutning, og Ministeriet for offentlige Arbejder, som den Gang behandlede denne Sag, ikke senere har fremsat noget Lovforslag desangaaende, endskønt der dog fra flere Sider blev givet Tilslutning til, at der trængtes til en Reform af Loven af 14. April 1865. Ved det private Forslag, som jeg den Gang indbragte, tog jeg især Sigte paa, at der i Loven indeholdtes Bestemmelser, hvorefter en mere købstadmæssig Istandsættelse af Vejene kunde fremtvinges. Jeg har nemlig paa saa mange Aastedsmøder været Vidne til, at Ejerne have protesteret, fordi den Istandsættelse, man paatænkte at give den omhandlede Vej, var langt ud over det, som var tilsigtet i Lov af 14. April 1865. Tillige tog jeg Sigte paa at give videre og nøjagtigere Regler for Fordeling af Udgifterne, at give Kommunen Sikkerhed for de udlagte Penge og give Anvisning paa, hvorledes Arbejdet skal udføres, idet Bestemmelserne i Lov af 14. April 1865 jo i alt væsentligt angaa Naturalpræstationer, som ikke mere kunne anvendes i mere byliggende Kommuner. Endvidere var der en Bestemmelse om at give Henstand med Betalingen af Bidragene fra de private, som ikke eller kun med Vanskelighed maatte være i Stand til at refundere Kommunen dens Udlæg, naar der var Tale om en mere vidtgaaende Istandsættelse af Vejen.

Dette Forslag er altsaa ikke blevet ført videre, men nu har den højtærede Indenrigsminister paa Henstilling af Gentofte Sogneraad, som har følt Trykket blive uudholdeligt, fremsat nærværende Lovforslag om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Københavns Amt. Dette Lovforslag er omtrent ordret det samme som den for Frederiksberg gældende Lov af 17. April 1868, og, saa vidt mig bekendt, er ogsaa den Vedtægt, som Gentofte Kommune paatænker at indføre i Henhold til dette Forslag, om det bliver til Lov, omtrent enslydende med den i Frederiksberg gældende Vedtægt. Jeg har imidlertid hertil at bemærke, at hvis man gaar den Vej, maa den højtærede Indenrigsminister være forberedt paa, at vi den ene Gang efter den anden ville komme til at vedtage Lovforslag ganske enslydende med dette for hver Kommune for sig, idet der er en hel Række Kommuner, der have, om ikke lige saa stor, saa dog mere eller mindre Trang til de samme Bestemmelser som Gentofte Kommune. Jeg hen-